

først havde Ordet (Casse), at tvungen Brandforsikkring var urigtig, og at man af den Grund burde nægte Lovforslagets videre Behandling. Det forekommer mig, at der netop er større Grund til at fremme dette, fordi Brandforsikringen ikke er en frivillig Sag, thi naar Bedkommende ere tvungne, er det dog den simpleste Ret, at der tillægges disse Mænd Indflydelse paa, hvad de ere tvungne ind i. Lovforslaget er derfor efter min Opfattelse saa meget mere berettiget. Det skulde forøvrigt glæde mig meget, om der, naar Sagen, som jeg haaber, gaaer videre til Udvalg, kunde fremkomme en bedre Ordning, hvorved den tvungne Forpligtelse bortfalder; det skulde jeg sandelig gjerne være med til at støtte. Der blev ogsaa omtalt af det høitagtede Medlem, at Brandforsikringen muligviis skulde bære Udgifterne ved Brandvæsenet i Kjøbstæderne. Jeg troer, at man vel ikke kan nægte, at i en saadan Anstuelse synes noget begrundet, men jeg kan dog ikke nægte, at jeg har den Opfattelse, at naar det bliver paalagt Forsikringen at bære alle disse Udgifter, saa vilde man komme til et langt større Udgiftsbeløb ved et saadant Paabud, end maastee ønskeligt kunde være. Derved vilde muligviis opstaae større Paalæg end nødvendig for de enkelte Deeltagere, end naar Communen selv besørger Brandvæsenets Ordning, hvilke vistnok vilde ordne Sagen paa den billigste Maade, naar Ordningen foretages for egen Regning. Begrundet paa disse Udtalelser skal jeg anbefale Sagens videre Fremme, og naar Overgangen til 2den Behandling er vedtaget, ønsker jeg, at et Udvalg maa blive nedsat; thi jeg troer virkelig, at Kjøbstæderne med fuld Ret kunne gjøre Fordring paa Frihed, og jeg haaber, at der ikke vil møde nogen Modstand mod den Berettigelse, der her er omtalt.

J. N. Hansen: Jeg er fuldkommen enig med den ærede Taler, der først havde Ordet, i, at Hovedspørgsmaalet ved denne Leilighed maa være, om man skal vedblive at paalægge Grundeierne den Tvang at lade asfurere i en vis bestemt Forsikkring. Det er beshynderligt, at noget Saadant har kunnet vedligeholde sig i Tiden, og det forekommer mig, at der ligesaa lidt er Grund til at holde Kjøb-

stadsbeoerne i en Umhyndighedstilstand i denne Retning, som der er til at holde Landbeoerne i en saadan, hvilk i en lang Tid have kunnet forsikre deres Bygninger i hvilken som helst Forsikkring, som de selv have anseet for at være den meest betryggende. Det forekommer derfor ogsaa mig tvivlsomt, hvorvidt man bør gaae videre med dette Lovforslag, saalænge man ikke har indført Frihed for Kjøbstadsbeoerne i denne Retning, men har man først det, kan man ganske vist gaae videre, og man staaer da efter min Opfattelse langt friere med Hensyn til de Bestemmelser, som her ere bragte i Forslag. Forfaavidt man imidlertid skulde gaae videre med dette Forslag, uagtet man lader den Tvang, der paaligger Kjøbstadsbeoerne, fremtidig bestaae, forekommer det mig, at der er en væsentlig Indvending at gjøre imod det, nemlig den, at det Repræsentantskab, der paa tænkes, skal vælges af Justitsministeriet, thi jeg kan paa ingen Maade ansee det for hensigtsmæssigt eller betryggende for Kjøbstadsbeoerne, at et Repræsentantskab vælges for dem, men ikke af dem selv. Jeg veed heller ikke, hvad Støtte Justitsministeriet eller Bestyrelsen skulde have i et Repræsentantskab, som er valgt saaledes, thi som bekjendt kan det ikke hjælpe stort til Støtte for en Indretning, at den Bestyrelse, der skulde have en saadan, selv vælger den, det svækker tværtimod Betydningen af den Støtte, som skulde søges gennem saadanne Valg. Det forekommer mig altsaa, at Spørgsmaalet maa være, hvorvidt en udstrakt Bemhyndigelse for Repræsentantskabet ubetinget skal gives, eller om dette skal afhænge af, hvorvidt det er en tvungen eller en fri Sag at lade forsikre. Er det en fri Sag, og vælges Repræsentantskabet paa en Maade, hvorved Interessenterne kunne gjøre deres Ret gjældende, kan man give det en udstrakt Bemhyndigelse, og det forekommer mig, at man da ikke behøver at beholde Bestemmelsen om Kongens Approbation. Man kan da fuldkommen rolig give Repræsentantskabet i alt Fald den Bemhyndigelse, der er tiltænkt det i dette Lovforslag; men skal Forsikringen vedblive at være en tvungen Sag, maa jeg være enig med den ærede Taler, som først havde Ordet, i, at Repræsentantskabets Bemhyndigelse, saaledes som det her er paatænkt at give den,